

image not found or type unknown

Cent dies de juliol.

Carles Ribera Rustullet

Fecha de publicació:

30/12/1999

Relat a partir del dietari d'un exiliat català

Sello Editorial:

Edicions Proa

Relat a partir del dietari d'un exiliat català

Contacto de prensa

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

La tardor del 2002, en un poblet de França, van aparèixer una vintena de llibretes manuscrites en la maleta d'un exiliat republicà, mort de feia poc. Eren el dietari i les memòries de Joaquim Aleixandri (1906-2002), militant d'ERC que, l'any 1939, va haver de marxar de Catalunya per no tornar-hi mai més. El seu testimoni, ajuda a comprendre una mica millor què va ser la Guerra Civil i per què va caure el govern legítim de la República. Empresonat pels fets d'octubre de 1934, membre de comitè antifeixista de Caldes de Malavella i alcalde de la mateixa població entre 1937 i 1938, Joaquim Aleixandri va denunciar la barbàrie de les patrulles de control de la FAI, per la qual cosa va entrar en el punt de mira d'alguns 'incontrolats' que volien eliminar-lo. Carles Ribera, a Cent dies de juliol, parteix del valuós testimoni d'Aleixandri per explicar aspectes d'una revolució llibertària que va tenir, com a principal efecte secundari, desencaminar una guerra que potser es va perdre a la rereguarda.

Carles Ribera Rustullet

Carles Ribera, a Cent dies de juliol, parteix del valuós testimoni d'Aleixandri per explicar aspectes d'una revolució llibertària que va tenir, com a principal efecte secundari, malencaminar una guerra que es va perdre a la rereguarda. Els textos d'Aleixandri són impressions intenses i convulses, reflexions radicals d'algú que, des de l'exili, escriu creient que "segurament tot això ningú no ho llegirà". Aquest és el drama de Cent dies de juliol: adonar-se que la guerra es perdia lluny del front perquè els antifeixistes estaven més preocupats per depurar les pròpies files i per venjar obscurs episodis personals que no pas per combatre l'autèntic enemic.